

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1091

10.02.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija I sējums: Ticība un cīņa

4. daļa

Partija nosaka valsts pasūtījumu, valsts nosaka ekonomikas pasūtījumu. Taču indivīda līdzdalība vairs nenotiek valsts sfērā, kur eksperti pieņem tikai faktiskus lēmumus, bet gan korporācijās, kur tiek regulēti tiešie dzīves apstākļi, un partijas miljonu armijā, kur tiek noteikts politikas virziens. **Bet viss ar vienu mērķi - vācu tautas labā.**

Iespējams, šobrīd tas viss izklausās ļoti teorētiski, taču tas nav nereāls iztēles uzplaisnījums. Pagājušā gadsimta 30. gados fašistiskās un nacionālsociālistiskās valstis pierādīja, ka šis modelis darbojas. Korporatīvā valsts, korporatīvā ideja ir trešais ceļš, ceļš starp kapitālismu un komunismu, ceļš uz Vācijas nākotni. Pašreizējā situācijā nacionālsociālistiskajai ekonomikas plānošanai ir trīs tūlītēji sasniedzami mērķi:

Bezdarba likvidēšana:

Nacionālsociālisms paziņo: Nacionālsociālistiskajā tautas valstī ir nodrošinātas tiesības uz darbu! Tiks atjaunots obligātais darba dienests. Nacionālsociālisms atjaunos uzticību nākotnei, kas ir galvenais priekšnoteikums ekonomisko apstākļu normalizēšanai. Valsts darba programmas atjaunos atlikušo bez darba palikušo Volksgenossen integrāciju.

Ārvalstu strādnieku repatriācija: nacionālsociālisms paziņo: Vācijas ekonomiku organizē vācieši vāciešiem. Nacionālsociālistiskajā valstī tai nav vajadzīgi ārvalstu strādnieki. Nacionālsociālistiskā valsts nekavējoties izraidīs visus ārzemju strādniekus, kas valstī ieceļojuši nelegāli, kā arī tos, kas ir vientuļnieki. Viena gada laikā arī pārējiem ārvalstniekiem ir jāatstāj valsts. **Vācija vāciešiem!**

Autarhija: nacionālsociālisms paziņo: vācu tauta būs brīva tikai tad, kad tā kļūs neatkarīga no ārvalstu spiediena. Šodien Vācija ir pilnībā atkarīga no ārvalstīm, īpaši izejvielu piegādes un tirdzniecības politikas jomā. Nacionālsociālistiskā valsts izbeigs šo atkarību. Tā vairāk izmantos savas izejvielas un likvidēs galējo atkarību no eksporta. Protams, nacionālsociālisti zina, ka Federatīvā Republika viena pati nevar būt pašpietiekama: pilnīga pašpietiekamība nav iespējama. Taču tas nav iemesls, lai vismaz nesamazinātu atkarību. Autarhijas politikas atbalsts būs būtisks nacionālsociālistu ārpolitikas uzdevums. Nacionālsociālisti un nacionālsociālisti kopā pieprasa **VĀCU SOCIĀLISMU!**

Tāpat kā Volksgemeinschaft ideja ir nacionālsociālistu iekšpolitikas kodols un korporatīvā ideja - nacionālsociālistu ekonomiskās politikas kodols, tā arī ārpolitikā Lielvācijas idejai ir jābūt pelniem, ap kuriem griežas topošās nacionālsociālistiskās valsts centieni. "Lielā vācu ideja" - šis termins vien liek filistriem trīcēt. Viņš domā par karu un teroru, iekarojumiem un nebeidzamu asinsizliešanu. Pats nosaukums "Lielvācija" filistam ir pretīgs - galu galā viņš jūtas gluži kā mājās bagātajā sarāvušajā Germanijā. Vairāk nekā trīsdesmit gadus uzvarētāji iebāza vācu tautai galvā, ka austriešiem, šveiciešiem, dienvidtiroliešiem un alsāciešiem ir sava tautība un ka pamazām sāk veidoties pat Rietumvācijas un Austrumvācijas nācija.

Okupācijas spēki Bonnā darīja visu iespējamo, lai radītu separātisku, Rietumvācijas nacionālo noskaņojumu, taču bez īpašiem panākumiem. Daudzus gadus runāt par Lielo Vāciju bija tabu. Austrumvācijas biedri par to iestājās, bet tikai slepeni, bailu pilni, jo Austrijā, šajā brīvajā demokrātijā, publiski pieprasīt anšlusu ir aizliegts, par to draudot bargi sodi. VFR jau salīdzinoši agrīnā posmā par Lielvācijas ideju iestājās Dēckrievijas biedrība (Deutch-Völkische Gemeinschaft, DVG), kas iestājās par Lielo Vāciju. Un līdz ar nacionālsociālistu pagrīdes kustības parādīšanos 1971. gadā dambis pārtrūka. Vācu brālības ar saviem 20 000 biedriem 1977. gadā paziņoja par atbalstu Lielvācijas Tēvzemei, kam sekoja Nacionālsociālistu rīcības fronte kā pirmā politiskā partija.

Lielvācijas ideja nav drauds mieram pasaulē. Lielvācijas ideja ir vācu tautas dabiskas tiesības. Mēs pieprasām sev to, kas jau sen ir bijis pašsaprotams visām citām tautām:

"Apvienot visus vienas valodas, vienas kultūras, vienas vēstures un vienas asinsrites cilvēkus vienā brīvā, stiprā un vienotā valstī."

Kādēļ tās kliez, mūsu kaimiņtautas, ar kurām mūs saista daudzi draudzības līgumi, kad vācieši pieprasa savas tiesības? Vai, piemēram, frančiem ienāktu prātā, lai no viņiem atdalītu Korsiku, vai angļiem, lai no viņiem atdalītu Skotiju, lai gan korsikāņiem un skotiem noteikti ir neatkarīgāka kultūra, valoda un vēsture nekā, piemēram, austriešiem, par kuru vāciskumu tūkstošgadu vēsturē līdz 1945. gadam neviens nešaubās? Austrija jau sen bija Vācijas impērijas daļa, kad Korsika vēl bija Itālija un Skotija - neatkarīga karaliste!

Šīs Eiropas valstis precīzi zina, kāpēc tās apspiež autonomijas centienus savās nacionālajās valstīs. Tās vēlas turpināt spēlēt politisko lomu atbilstoši iedzīvotāju skaitam un ekonomiskajai varai, tās vēlas droši vadīt no tēviem mantoto nāciju nākotnē. Mums nav nekā pret to, mēs cienām šos centienus, mēs saprotam, kad franču politiķi vēlas saglabāt "Grande Nation"(!) un angļu politiķi - savu "Lielbritāniju"(!). Bet mēs pieprasām tādu pašu sapratni attiecībā uz mūsu ilgām pēc Lielās Vācijas!

Tā sauktie reālisti iebilstu, ka nav ne mazākās iespējas šo sapni īstenot. Iespējams, šobrīd tā ir taisnība, taču nākotnē vēl ir daudz kas mainīsies. Izšķirošais faktors ir tautas griba cīnīties par savām tiesībām un brīvību. Nacionālsociālisms iemieso šo gribu pieprasīt un sasniegt šķietami neiespējamo. Mēs, nacionālsociālisti, zinām par revolucionārajām tendencēm Austrumos un Rietumos, mēs esam visur, kur skan vācu balsis, un mēs gaidām savu vēsturisko iespēju, pacietīgi un neatlaidīgi, bet mūsu vācu būtības revolucionārās uguns piepildīti. Un, ja paies gadsimti: Ja vācu brīvības kustībai izdosies uzturēt dzīvu ilgas pēc Reiha, visu vāciešu tēvzemes, tad garā ceļā galā stāv mūsu Lielā Vācija!

Vācu tauta vienmēr ir pildījusi divas vēsturiskas misijas:

Pirmkārt, kā Eiropas kontinenta centru, lai saglabātu Rietumu ideju, Romas impērijas mantojumu, un, otrkārt, lai kalpotu kā ariāniskās Eiropas aizsargs pret Āziju. Arvalstu lielvarām ASV un Padomju Krievijai iejaucoties Eiropas liktenī un Vācijas vadībā ciešot sakāvi Eiropas lielvarām, kā arī pēc tam sadalot Reiha, vācieši zaudēja iespēju un spēju turpināt pildīt šos divus uzdevumus - par ļaunu baltajai Eiropai. Jau vairāk nekā trīsdesmit gadus Eiropa ir de facto izkritusi no pasaules politikas. Amerika un Krievija, Japāna un Ķīna, Āzija un Āfrika - tur tiek pieņemti lēmumi.

Eiropas vecās, neaktīvās nacionālās valstis virzīja provinču politiku, kamēr pasaules nākotne tika lemta citur. **Tā ir demokrātu vaina!** Eiropas nacionālās valstis piekāpjas jaunattīstības valstu prasībām un tādējādi apdraud savu tautu iztiku. **Tā**

ir demokrātu vaina! Eiropas nacionālās valstis pieņem rīkojumus no Ņujorkas un Jeruzalemes, nevis veido Eiropas nacionālo politiku. **Tā ir demokrātu vaina!** Eiropas nacionālās valstis ļauj, lai to bruņotos spēkus komandē amerikāņu ģenerāļi, un dod priekšroku maldīgam uzskatam, ka Amerikai ir tādas pašas drošības intereses kā Eiropai. **Tā ir demokrātu vaina!** Eiropas nacionālās valstis paklanās Padomju Krievijai, pusbaziātiskai varai, kas paverdzina pusi kontinenta. **Tā ir demokrātu vaina!**

Arī nākotnes nacionālsociālistiskajai revolūcijai ir jābūt eiropeiskai, lai izvairītos no pagātnes kļūdām, un tā būs eiropeiska revolūcija! Visās valstīs naids un neapmierinātība lēnām, bet jūtami pieaug. Visās valstīs pulcējas baltie, kas cer uz labāku nākotni sev un saviem bērniem, kas vēl nav padevušies dekadencei un rezignācijai, kas neļaus sev atņemt ticību sev un cerību uz rītdienu. Viņi pulcējas zem svastikas! Laiks ir pienācis. Vāciešu apvienošanai sekos eiropiešu apvienošanās, un tai sekos **ĀRIJAS TAUTAS KOPIENA!**

Rases jautājums ir zinātniska problēma, un es neesmu zinātnieks. Tāpēc mans mērķis nav sniegt precīzu, zinātnisku atzinumu, bet tikai īsi apkopot dažas pamatpatiesības, kas ir acīmredzamas ikvienam, un ievietot tās nacionālsociālistiskā pasaules uzskata kontekstā. Visu cilvēka būtību - inteliģenci, raksturu, izskatu - veido un var izskaidrot ar diviem pamatnosacījumiem - vides ietekmi un iedzimtību.

Mūsdienu uzvedības pētījumi ir pierādījuši, ka cilvēku daudz spēcīgāk ietekmē iedzimtība nekā vide - arī garīgajā un emocionālajā jomā. Angļu profesors Eysenck un amerikāņu profesors Jensen ir šo atklājumu pārstāvji. Demokrātiskajās valstīs un arī Austrumu blokā tiek uzskatīts par pareizu ignorēt uzvedības pētījumu un modernās bioloģijas rezultātus, jo tas satricinātu viņu dogmu par cilvēku vienlīdzību.

Nacionālsociālismam ir vieglāk:

Viņa "dogma" ir mūžīgie dzīves likumi un vēlme atzīt un atzīt cilvēka dabu. Ja cilvēks patiešām vēlas mainīt cilvēku, tad ir ne tikai jāpārveido viņa vide, bet arī jāpietuvojas cilvēka ģenētiskajai uzbūvei, tad ir jārada jaunais cilvēks! Audzēšana - tas ir briesmīgs vārds, un ne viens vien jūtīgs, jūtīgs buržuāzis nervozi nopriecās!

"Lūk, atkal tas ir redzams:

Nacionālsociālisms grauj cilvēka cieņu, veic šausminošus audzēšanas eksperimentus, it kā cilvēks nebūtu radības kronis, dieva svēts darbs, bet gan trusis."

Tie, kas šādi runā, neatzīst cilvēka dabu kā evolūcijas rezultātu. Cilvēks ir visva-

renās dabas darbs, kas pārbauda visu dzīvību smagajā cīņā par eksistenci skolā un ļauj izdzīvot labākajiem, izturīgākajiem un spēcīgākajiem.

Mūsdienu cilvēks pārkāpj dabas likumus; viņš ir apturējis dabisko evolūciju un pārņēmis savu likteni savās rokās. Viņš gribēja iekarot džungļus sevī, bet radīja sev tikai privātu elli, jo nepareizi novērtēja savu dabu:

Tās it kā humānisma dēļ miljoniem kroplīgu, kroplīgu, iedzimtām slimībām slimu būtņu visā pasaulē nākas vilkt cauri dzīvei un pat ļaut tām vairoties, lai inficētu nākamās paaudzes. Dažādu rasu cilvēkiem tiek ļauts brīvi sajaukties un tādējādi dzemdēt nelaimīgus cilvēkbērnus, kuri cieš no savas dvēseles nesaskaņām un kurus apkārtējā vide īsti nepieņem.

Nacionālsociālisma uzdevums ir bez aizspriedumiem izpētīt cilvēka patieso dabu, atkal ievērot dabas likumus un saglabāt un atjaunot savas rases tīrību, aizliedzot pārdzimšanu no ārpuses un veicot eugeniskus pasākumus iekšienē. Pagaidām ir pārāgi ieteikt sīkākas detaļas. Trīsdesmit gadus ilgušais rasu izpētes un eigēnikas aizliegums ir jānovērš, pirms ir iespējams saprast, kādus zaudējumus Vācijā ir atstājis rasu sabrukuma periods demokrātiskās varas apstākļos un kādi pasākumi būtu jāveic. Taču apsveicams ir tas, ka drosmīgi anglosakšu zinātnieki ķeras pie šīs problēmas risināšanas (vācieši, visticamāk, pārāk baidījās) un ka arī šajā jautājumā viņiem ir jāizrāda taisnība nacionālsociālismam.

Šajā brīdī īsa piezīme par jūdaismu:

Ebreju problēma, iespējams, ir ne tik daudz rasu, cik völkisch-kultūras problēma. Taču ir pašsaprotami, ka nacionālsociālistiem bez ierobežojumiem ir spēkā fīrera testaments, kurā teikts:

"Visupirms es apņemos tautas vadību un sekotājus apņēmīgi ievērot rases likumus un nesaudzīgi pretoties pasaules visu tautu indētājam - starptautiskajai ebreju kustībai."

Šie četri punkti precīzi raksturo nacionālsociālistu pasaules uzskatu:

- **Volksgemeinschaft ideja**
- **Korporatīvā doma**
- **Lielās Vācijas ideja un Zināšanas par rases nozīmi.**

Tieši uz šī pamata mēs tagad saprotam mūsu kustības iespaidīgo atgriešanos uz mūsu laika politiskās un garīgās skatuves. Nacionālsociālisms ir atbilde uz šodienas un nākotnes aktuālajām vajadzībām. Nacionālsociālisti un citi labi domājoši

un patriotiski noskaņoti vācieši (piemēram, zaļie) veido Vācijas brīvības kustību, kas cīnās par drošu nākotni. Mēs zinām, ka mūsu revolūcija var gūt panākumus tikai tad, ja šoreiz atšķirībā no 1933. gada tā izstārosies uz āru. Nacionālsociālisms ir eksporta prece, tam jāaptver visa baltā pasaule, lai baltā rase izdzīvotu trešajā tūkstošgadē!

ĀRIEŠU TAUTU KOPIENA

Vispirms izšķir četras galvenās šķirnes:

Ārijas (baltā) rase
Melnā rase (nēģeri)
Dzeltenā rase (aziāti un eskimosi)
Sarkanā rase (indiāņi)

Vēsturiski indiāņi vairs nespēlē nekādu lomu, bet nēģeri, kas rasu ziņā ir mazāk apdāvināti nekā ariāņi un aziāti, vēl nespēlē nekādu lomu. Tomēr viņiem, tāpat kā visām primitīvajām rasēm, piemīt apbrīnojama vitalitāte un enerģija, kas nākotnē var radīt reālus draudus. Dzeltenā rase vienmēr ir bijusi spējīga uz kultūras un politiskiem varoņdarbiem, taču tās attīstītās civilizācijas, līdzīgi kā indiāņu civilizācijas pagātnē, ir tendētas uz pārsteidzošu stīvumu un nekustīgumu. Atšķirības starp šīm rasēm ir pārsteidzošas un nenoliedzamas.

Mēs zinām, ka cilvēks ir nesagraujama ķermeņa un prāta vienotība (neviens vairs nešaubās, piemēram, ka garīgās problēmas var izraisīt fiziskas slimības). Mēs arī zinām, ka cilvēku lielā mērā veido iedzimtība. Ja izejam no šiem faktiem, vai ir tik neticami apgalvot, ka fiziskajai, iedzimtai atšķirībai starp rasēm, kas ir acīmredzama, kā loģiskas sekas ir iedzimta, garīga atšķirība?

Mēs, nacionālsociālisti, paziņojam:

Ir pierādītas ģenētiskās atšķirības starp rasēm. Mūsdienu uzvedības pētījumi un bioloģija to zina jau sen, taču šie atklājumi tiek noklusēti. Piemēram, septiņdesmito gadu sākumā amerikāņu profesors Jensens atklāja, ka intelekta testos nēģeri uzrādīja sliktākus rezultātus nekā viņu baltie līdzpilsoņi, vidēji par aptuveni 10 %. Kreisā spārna sociologi centās izskaidrot neapstrīdamos testu rezultātus ar vides atšķirībām un labākām dzīves iespējām ASV balto iedzīvotāju daļai. Tad pētījumā tika iekļauti eskimosi, kuru dzīves apstākļi ir vēl sliktāki nekā Amerikas melnādainajiem. Bija liels izbrīns, kad eskimosiem veicās daudz labāk nekā melnādainajiem un dažās testa jomās pat labāk nekā baltajiem. Kopš tā laika nekādas diskusijas nav notikušas, un par šiem pētījumiem ir iestājies organizēts klusums. Mēs laužam šo tabu! Mums ir drosme to darīt, lai gan - tieši tāpēc - mēs

zinām, ka, to darot, mēs uzbrūkam visas pēckara kārtības, demokrātijas un boļševisma, dekolonizācijas un attīstības palīdzības pamatiem.

Mēs, nacionālsociālisti, paziņojam:

Cilvēku vienlīdzības dogma ir atspēkots meli! Cilvēki un rases atšķiras ne tikai pēc izskata, bet arī pēc būtības. Tie, kas politisku apsvērumu dēļ cenšas apspiest šīs atziņas, ir reakcionāri. Ikviens, kurš joprojām tic, ka nēģeriem ir vajadzīga tikai pietiekama finansiāla un tehniska palīdzība, lai nonāktu tikpat tālu kā mēs, ir muļķis, kas izšķērdē nodokļu maksātāju naudu. Mums ir iekšēji jāatzīst rasu daudzveidība, ja vēlamies iegūt skaidrību par nākotnes prasībām. Dažādība nenozīmē augstāku vai zemāku. Rasu vērtība var būt vienāda, bet būtība ir atšķirīga, un tas ir svarīgi. Tā ir dabiska attīstība, ka dažādība vienmēr noved pie konflikta. To paredz arī daba, jo tikai dažādu sugu cīņa par eksistenci garantē, ka labākā uzvarēs. Tā ir evolūcijas atslēga: vēsture ir rasu cīņu vēsture!

Trešā reiha laikā vēsturnieki sniedza neskaitāmus pierādījumus šai atziņai, kas, starp citu, ir kopīga arī veselajam saprātam: Ikviens, kurš iesaistās dzīves cīņā, zina, ka viņam ir sevi jāapliecina. Ja man ir vieta pārpildītā tramvajā, kādam citam ir jāstāv; ja mana ģimene aizņem māju, neviens cits tajā nevar ievākties; ja mans uzņēmums saņem pasūtījumu, konkurents aiziet tukšām rokām; manu cilvēku patērētās izejvielas trūkst kādam citam; dzīves telpu izmanto rase, kas to iekarojusi, un to vairs nevar atņemt.

Dzīve ir cīņa, un "tauta, kas paziņo, ka vairs nevēlas cīnīties, nelikvidē karus, bet tikai pati sevi!" - Ādolfs Hitlers.

Ir veltīgi par to žēloties; mēs neesam radījuši pasauli, mūsu uzdevums ir tikai atzīt tās likumus un izmantot tos tā, lai izdzīvotu tie, kam mēs esam uzticīgi: vispirms vācu tauta un pēc tam baltā rase. Protams, rasu cīņa nav akls karš visiem pret visiem. Cilvēks ir racionāla būtne; viņš spēj slēgt alianses, ievērot pamieru un iet miermīlīgu sarunu ceļu. Mēs to visu varam darīt, mums tas pat ir jādara, bet mēs nekad nedrīkstam aizmirst rasu cīņu kā faktu un dzīves fonu.

Kad mēs ANO risinām sarunas ar jaunattīstības valstīm par to prasībām pēc lielākas attīstības palīdzības - tā ir sacīkšu cīņa. Kad izejvielu valstis diktē mums augstākas cenas - tā ir rasu cīņa. Kad nēģeri svin sporta triumfu olimpiskajās spēlēs ar "Melnās varas sveicienu" - tā ir rasu cīņa. Kad krāsainie cilvēki masveidā imigrē uz Lielbritāniju, pieprasot pilnīgas pilsoniskās tiesības - tas ir rasu karš. Kad melnādainie Āfrikas dienvidos pieprasa sev varu, jo viņi ir vairākums, lai gan šo valsti vispirms izveidoja baltā minoritāte - tas ir rasu karš.

Noliegt rasu cīņu nozīmē stingri aizvērt acis un cerēt, ka Vācijā nekas tāds nekad nevar notikt. Un tad vācietis atver acis un redz, kā visu lielo pilsētu dzelzceļa stacijās veselas ārzemju rasu ļaužu bandas svilpo pie vācu meitenēm; viņš redz tādus rajonus kā Berlīne-Kreicberga, kur gandrīz vairs nedzīvo vācieši; viņš redz noziedzīgas bandas, kurās ir iznīdēti otrās paaudzes ārzemju strādnieki, un mežonīgus streikus, kurus vada tikai ārzemju strādnieki; viņš redz, kā Vācijas varas iestādes mazina dzimstības samazināšanos un min skaitļus, kuros ir iekļauti simtiem tūkstošu ārzemju rasu bērnu; viņš redz pirmās bandu cīņas Hamburgas Sankt Pauli starp baltajiem un nēģeriem, kuri viens otru apkrāpj. Pauli starp baltajiem un melnādainajiem, kuri vēlas sevi apliecināt kā sutenerus.

Vācijā nebūs rasu kara, domā vidusmēra pilsonis. Bet mēs jau esam tā vidū un esam ceļā uz to, lai to zaudētu, jo neviens īsti neredz problēmas, jo partijas vēlas uzvarēt nākamajās vēlēšanās un tāpēc nedrīkst nevienu nobiedēt, jo demokrāti nevēlas uzkāpt uz kāda ārzemnieka pirkstiem, jo vācieši nevēlas, lai viņus apsūdz rasismā, jo vispārēja runāšana par cilvēcību akli palaiž garām mūsu tautas bažas. **Vācieši - cīnieties!**

Pasaule ir sadalīta starp rasēm, tāpat kā to bagātības. Pēdējos gadsimtos esam pieredzējuši baltās rases prasmes, vitalitāti un attapību. Līdz 20. gadsimta vidum pasaulē dominēja baltais cilvēks. Tikai trīsdesmit gadu laikā ariju kundzību sagrāva divi slepkavnieciski brāļu kari. Krāsainie iedzīvotāji sacēlās, izcīnīja neatkarību, kas tikai saasināja problēmas. Rietumu demokrātijas bezpalīdzīgi vēroja šo lejupslīdi ar sliktu sirdsapziņu un blāvu rezignāciju. Dažu gadu desmitu laikā baltās rases kundzības sfēra sašaurinājās, un, kas vēl ļaunāk, mēs zaudējām kontroli pār izejvielām. Šī attīstība apdraud mūsu rases bioloģisko nākotni tikpat lielā mērā kā vispārējais dzimstības samazinājums. To, ka tas viss nav garlaicīgas bailes, bet cieta realitāte, mums brutāli skaidri parādīja arābu naftas boikots.

Pirmo reizi ariju rase cīnās par savu pastāvēšanu! Pēc gadsimtiem ilgas, neapstrīdamas pārākības, masām tas šķiet neticami. Vidusmēra pilsonis paskatās pa logu: automašīnas joprojām brauc, ielas ir pārpildītas ar cilvēkiem, rūpnīcas strādā vienmērīgā tempā un ražo milzīgus preču apjomus, dzīves līmenis ir augstāks nekā jebkad agrāk.

"Viss nebūs tik slikti." Tā domā lielākā daļa cilvēku.

"Viss nebūs tik slikti". Tā runā politiķi, tā to sludina plašsaziņas līdzekļi.

Neviens, izņemot mūs, neuzdrošinās pateikt cilvēkiem patiesību: **mēs**

dzīvojam pēdējā laikā!

Visa bagātība, pārticība un industriālā laikmeta ērtības nav nekas vairāk kā viļņojošs fons, aiz kura slēpjas triumfējošais nāves tēls. Tas viss ir tikai bezatbildīga mūsu tēvu mantojuma izšķērdēšana, īss apreibums pirms briesmīgas atmodas. Dziļi sirdī ikviens zina, ka tā vairs ilgi nevarēs turpināties, ka bagātība drīz tiks izšķērdēta un konts pārtērēts.

Taču šīs priekšnojautas ir nomāktas, un cilvēks ir burtiski spiests uzticēties šiem mākslīgajiem skaitļiem, kas ik dienas ar radio, televīzijas un preses starpniecību mierina tautu, līdzīgi kā mācītājs mierina nedziedināmi slimu pacientu, kuram nav jāzina, ka viņš nomirs. Šie politiķi paši ir bezpalīdzīgi, viņi zina vai nojauš tikai vienu: 1945. gadā viņi nokauj nepareizo cūku.

Ar nacionālsociālismu viņi sagrāva lielās rases nākotnes cerības, un viņi to nevar atzīt, neieslīgstot nodotās paaudzes dusmās un izmisumā. Mums tas ir jāsaprot. Mums jāzina tas, ko līdz šim esam tikai nojautuši:

Pirmo reizi arijietis ir spiests cīnīties par savu dzīvību. Tas vairs nav jautājums par to, kurš ir spēcīgākais pasaulē, kurā dominē baltie - ziemeļnieks, vergs, anglosakss vai romānis - tas ir jautājums par visu balto nākotni!

Galvenā problēma šajā cīņā par izdzīvošanu ir planētas izejvielu resursu kontrole. Izejvielu ir maz, un baltajai pasaulei to ir vairāk, nekā tā var atrast savā pašreizējā teritorijā - Eiropā, Amerikā, Austrālijā. Krāsainie cilvēki vēl nav līdz galam sapratuši, kāda vara viņiem ir, pateicoties kontrolei pār izejvielu krājumiem. Izejvielas ir asinsrite, kas uztur pasaules ekonomiku dzīvu un ļauj mums visiem dzīvot būtībā bezrūpīgu dzīvi. Taču mēs esam atkarīgi no mazattīstītām primitīvām tautām, kuru iekšējā situācija lielākoties ir haotiska, kuru valdnieki ir neprognozējami un kuru tautas ir neapmierinātas ar pasaules bagātību sadali.

Mēs esam liecinieki pirmatnējās rases atmodai Āfrikā un seno civilizēto tautu atmodai Āzijā un Arābijā, par kurām tika uzskatīts, ka tās jau sen izmirušas. Tās jūtas greizsirdīgas uz pārtiku, tās apvainojas uz netaisnību; tās vairs neredz, ka baltās industrializētās valstis patērē daudz vairāk bagātību un pasaules rezervju, nekā tām pienāktos iedzīvotāju skaita ziņā. Tas vēl ir blāvs protesta noskaņojums, bet fonā jau deg rasu kara lāpa, kas draud ar jaunu pasaules ugunsgrēku - pēdējo izšķirošo cīņu par dominanci pasaulē.

Taču ne tikai izejvielu sadales un pārtikas skaudības jautājumi ir baltās rases izdzīvošanas problēmas. Tās saasina arī iedzīvotāju skaita pieaugums. Āzijā un Āfrikā notiek neiedomājami liels dzimstības sprādziens, kamēr baltā rase kļūst par skaitlisku mazākumu. Tādējādi ariju dzīvesvieta, viņu milzīgā bagātība un

sarūkošā vēlme sevi apliecināt iegūst citu rasu acīs tādu pašu nozīmi, kādu savulaik noplicinātā Romas impērija ieguva ģermāņu tautām, kuras bija pārlicinātas par savu spēku un nākotni. Sākotnēji miermīlīga nēģeru un aziātu plūsma ieplūst Amerikā, Austrālijā un Eiropā, radot minoritāšu problēmu šajās ariju kodola valstīs. Soli pa solim baltais cilvēks tiks izstumts, notiks savstarpējās laulības, un, pateicoties lielākai dzimstībai un primitīvo tautu rasu spēkam, mūsu rases gals kļūs neizbēgams. Mūsu uzdevums ir pretoties šai attīstībai.

Nacionālsociālismam ir jāatzīst savs uzdevums apvienot zem vienas zīmes rasu ziņā vērtīgās un līdz ar to kareivīgās pasaules ariju tautas daļas, likt visām baltajām tautām apzināties, ka tām ir kopīgs liktenis - uzvara vai bojāeja - un kopīgs uzdevums:

Ārijas tautu kopienas izveide, kas vienīgā var nodrošināt baltās rases izdzīvošanu. Mums jāsaprot, ka balto dienvidāfrikāņu cīņa ir mūsu cīņa, ka nacionālsociālisti ASV un Ku Klux Klan ir mūsu brāļi, ka Nacionālā fronte Lielbritānijā un Francijas nacionālisti galu galā cīnās ar to pašu ienaidnieku, ar ko mēs. Kad visas šīs kustības apvienosies, apzinoties savus kopīgos uzdevumus, tad vecā pasaule satricināsies, demokrātija un boļševisms sabruks, un uz sagrautās pagātnes drupām mēs uzcelsim jaunu pasauli zem mūžīgā saules rata simbola - sākuma un beigu zīmes, jaunas kopienas zīmes, mūžības zīmes!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPHERE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION

Number 100   Ausgabe 1975   26. April 2012 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Abendbrot vom Movement, Vorbereitung, Verfolgung und Verurteilung haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unseres heilig gehaltenen Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weniger anerkannte Völker und Rassengruppen stehen schillernd an Scheitern an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel geringer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern - gegen alle weissen Völker (V) - zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamateriali bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck! Jeder NS-Arbeiter Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Zīņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005   19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģa sajūta, kas izrakto apkrato pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojti retas lietas no dažādām vietām

Number 179 (133)   Founded 1975   April 26, 2012 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!

